

vetény ágyak így csak nyáron át igényelnek folytonos költséges ápolást, hogy el ne gyepesedjenek. A jövő év tavaszáig való épelés legjobb módja azonban az, hogy mihelyt a föld fagya engedett, száraz helyen vagy 18 hüvelyknyi mély árkot ásunk függélyes falakkal, melyet a megszáraztott maggal megtöltjük s azután 6 hüvelyknyi magas földréteggel betakarjuk. Ez eljárást „bevermelésnek“ nevezzük. April vagy Május havában megnézzük ez elásott magot s ha csirázásra mutatna hajlamot, a mi ugyan csak igen ritka kivételnek volna tekintendő, úgy azt mi elébb el kellene vetni. Külömben nyugton hagyjuk a földben jövő Martiusig, hogy elvessük, ha rajta a csirázás első jelei mutatkoznak.

A körismag két három évig is épelhető, csak hogy a bevermelésnek nem szabad egy éven túl tartania.

Mondják, hogy a körismag vízben kis ideig forralva tüstént csirázásnak indul. Ez eljárást azonban ép oly kevésbé ajánljuk, mint bármely más természetellenes ingereszközt.

A körismagnak világosbarnának és teljes gömbölyűnek kell lennie, a magbélnek pedig kékes fehér viaszféle kinézéssel és éles összehúzó izzel kell bírnia.

(Folytatása következik).

A Debreczeni gazdasági és erdőszeretők anintézeti

ügyének örömdetes előhaladásáról a „Hortobágy“ f. é. 12-ik számában a következőket olvassuk:

A Debreczenben felállítandó gazdasági tanintézet ügye közelebb által haladt előre, hogy a nmlgu. m. k. Helytartótanács küldöttei és a városi Tanács kebeléből kinevezett bizottság által a kölcsönös ajánlatok a következő részletekben körvonalaztattak:

Debreczen város, az 1857-dik évben tett ajánlathoz most is ragaszkodik. Minthogy azonban az akkor felajánlott 400 holdnyi telek egyrésze a nyulás-fogadó mellett, azóta más célra (lóverseny helyi-

ségeül) fordítottatott, azonkívül a még meglevő rész felajánlásával egyik városrész belső legelője foglaltatnék el, annálfogva gazdászati tanintézet helyiségeül a pallagon és pedig a nagyerdő és monostor közt, a hadházi útfélen ajánlott fel az intézet teljes birtokába, mint telek-könyvileg is annak nevére írható szolgálmat, összesen 400 cat. hold földet, melynek egyrésze azonnal, másrésze pedig, — mely jelenleg haszonbérben van, — 3 év multra birtokba vehető.

Azonkívül egy ott fekvő nagy térséget, (1200 □ öles) holdanként évi 5 frt haszonbérért hajlandó a város az intézetnek 20 évi használatra átengedni. — Továbbá felajánl tudományos gyakorlattételekre ama földterület közelében fekvő nagyerdei és monostori erdőségekből 800 holdnyit, annyiadalinkább, mert a nagyerdő egyrészen 25 évi folytonos kísérlet után sem sikerült a fáknak tenyészetet szerezni s igen óhajtan-dó volna, ha a tanintézet működésének megkönnyítése mellett e cél is elérhetnék. Az erdőségekből bejöheto jövedelmeket magának tartja fel a város — Mlgos Abonyi István kir. biztos úr felszólítására, a Tanács nevében azt is megígérte a bizottság, hogy az átbocsátandó birtok mostani bérlőjét arra birni igyekezendik, hogy az épületanyagokat azonnal bérbirtokára hordatni, a 3-ik évben pedig, — melyre az intézet megnyitálása kilátásba helyeztetett, — az egész bérbirtokot átengedni sziveskedjék. — Nemkülönbön megkeresendő a főisk. Igazgatóságot, hogy a füvészkertet s a természettani szertárt az intézet növendékei használatára nyitva tartsa. Kir. biztos ő mlgá felhívása folytán ígéret tétellett arránzre is, hogy az építkezésre való felügyelet Budáról teljesítése sok nehézséggel járván, azt a debreczen városi építkezési tanácsnok teljesitendi. — Végre felajánlja a Tanács, hogy az épületekhez szükséges téglá és faanyagokat saját készleteiből, a termelési, illetőleg kiállítási áron szolgáltatja ki s az intézetnek fennállása után, a tanodák szükségletére évenkint 200 öl tűzifát ölenkint 2 frtjával ad.

Miután a bizottmány még azt is kinyilatkoztatta, hogy a városi Tanács, ez ajánlatain felül is, a kivitelhez hatósági támogatásával járuland, — a mlgu Helytartótanács részéről kir. biztos ur biztosította

*a várost, hogy az épületanyagok kiállítási árának felét előlegezi; a város azon kívánatát, hogy az intézetbe 3 tanulót ajánlhasson, szívesen teljesíti s végre a debreczeni városi ifjak az intézetbe tan-
díjmentesen fognak járhatni.*

Egy pár bizalmas szó t. szaktársainkhoz.

Lapunk ketetkezése óta több oldalról szerencsételtünk a vadászat körébe vágó kisebb közlésekkel, melyeket mint lapunk kitűzött körén kívül esőket, az eziránt illetékes „Vadász és Versenylap“ t. szerkesztőségének szolgáltattuk át. Ezen eljárásunkról ugyan esetenként tudósítánk a t. beküldőket, minthogy azonban újlag ismét ilyenmü közlésekkel tiszteltettünk meg, kötelességünknek tartjuk kijelenteni, hogy ezeket is a fennevezett t. szerkesztőségnek küldtük át mely ezeket — valamint az előbbieket is — irányunkban tett nyilatkozata szerint igen szívesen vevé. Felszólítottunk egyszersmind az említett szerkesztőség nevében t. szaktársainkhoz azon kérelemmel fordulni, kegyeskednének a körükben előforduló vadászati dolgokról időnként a „Vadász és Versenylap“ szerkesztőségének, (Pest: Servitater 3 sz.) közléseket beküldeni.

Midőn ezen kérést itt egész keszségek közöljük, el nem mulaszthatjuk t. szaktársaink figyelmét ezen minden vadászat kedvellőre nézve felette érdekes és tanulságos tartalmu, díszes irályu, és minde-
nek felett hibátlanul szerkesztett és csinosan kiállított vadász-lapra felhíni.

Tulajdonos kiadó és felelős szerkesztő: **Vágner Károly.**

Főmunkatárs: **Divald Adolf.**

Selmecz, 1863. Nyomatott LORBER FERENCZ-nél.